

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 252/25
28.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Маје Илић, Раше Јанковића, Драгана Ћесаровића и Весне Лукачевић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић, записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 10 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Вање Гајић, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 15К.бр. 199/22 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Вање Гајића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, **дана 28.04.2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Вање Гајића, па се пресуда Вишег суда у Београду 15К.бр. 199/22 од 25.12.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 15К.бр. 199/22 од 25.12.2024. године окривљени АА, са ближим подацима као у изреци пресуде, оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 10 КЗ, те је осуђен на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју му се на основу члана 63 КЗ урачунава време које је провео у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 427/21 од 10.12.2021. године, који му се рачуна од 09.12.2021. године, када је лишен слободе, а који му је последњи пут продужен решењем Вишег суда у Београду К.бр. 199/22 од 25.12.2024. године и којим је одређено да исти може трајати до упућивања осуђеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не

истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Према окривљеном је изречена и мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се спровести у Заводу за извршење казне која може трајати док за то постоји потреба, али не дуже од изречене казне затвора. Оштећени ББ и ВВ су упућени, на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, да постављени имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку, док је на основу члана 264 став 4 ЗКП окривљени АА ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеног осуди на максималну казну затвора за дело за које је осуђен и то казну доживотног затвора; и
- бранилац окривљеног АА, адвокат Вања Гајић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или исту преиначи, тако што ће окривљеног да огласи кривим због кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ или кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 4 у вези става 2 КЗ, те да му изрекне блажу казну, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

У одговору на жалбу, бранилац окривљеног АА, адвокат Вања Гајић је предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду одбије као неоснована.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у свом поднеску Ктж.бр. 273/25 од 18.03.2025. године, предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду усвоји као основана у смислу тужиоачевог жалбеног предлога, а да се жалба браниоца окривљеног, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Вање Гајића и у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, с тим што је веће донело одлуку да се окривљени који се налази у притвору, не доводи на седницу већа, у смислу одредбе члана 447 став 4 ЗКП, будући да његово присуство није неопходно за разјашњење ствари, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Вање Гајића се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка, утолико што је по ставу одбране, изрека пресуде нејасна и противречна и у супротности са образложењем пресуде, будући да се у изреци пресуде наводи да је окривљени оштећеној нанео 17 повреда дејством оштрице и шилка механичког оруђа, међутим, у образложењу пресуде и то на страни 37, суд констатује да од укупно 17 повреда 15 је убоина, једна је комбинација убодине и секотине и једна је секотина, при чему вештак у свом поднеску од 17.12.2024. године

није разјаснио бројне противречности у погледу механизма настанка повреда нити је суд дао објашњење усменог излагања вештака на главном претресу, који наводи повреде у виду устрелина и раздерица, иако се у изреци побијане пресуде ове повреде не наводе. С тим у вези, читав систем повреда, као и механизам њиховог настанка је остао потпуно неразјашњен, при чему је суд повредио идентитет оптужног акта и прекорачио оптужницу, те је самим тим окривљеног огласио кривим за теже чињенично стање од оног које је наведено у оптужници, и то пре свега у погледу укупног броја повреда које је задобила оштећена.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, према оцени Апелационог суда у Београду, изрека побијане пресуде је разумљива и садржи све чињенице и околности које су од значаја за одлучивање у овој кривично-правној ствари, а у образложењу побијане пресуде дати су довољно јасни, уверљиви и аргументовани разлози о свим елементима кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, због чега су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, да је у конкретном случају учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, утолико што изрека пресуде је супротна разлозима датим у образложењу, оцењени као неосновани.

Наиме, правилно је првостепени суд прихватио судско-медицинско вештачење Института за судску медицину “Милован Миловановић” од 17.03.2022. године, као и усмено изјашњење судског вештака на главном претресу, те његово појашњење достављено у циљу отклањања нејасноћа датих у усменом исказу, везано за број и локализацију повреда констатованих код оштећене ГГ којом приликом је утврђено да је ГГ у предметном догађају задобила укупно 17 повреда нанесених дејством оштрице и шиљка механичког оруђа и то 14 убодина, једну повреду у виду комбинације секотине и убодине, те 2 секотине, те да од наведених повреда констатованих код ГГ, а које су нанесене дејством оштрице и шиљка механичког оруђа, укупно је било 11 убодина трупа, док је преосталих 6 повреда - 3 убодине и 2 секотине и 1 комбинација секотине и убодине била на левој руци, укључујући и рамени појас, који представља анатомски део руке, што произилази из обдукционог налаза и писаног налаза и мишљења вештака Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду.

С тим у вези, правилно је првостепени суд изреку побијане пресуде уподобио фактичком стању произашлом из доказног поступка, не дирајући притом у идентитет оптужбе, а у односу на опис који је дало тужилаштво у свом оптужном акту, при чему у диспозитиву оптужнице није наведен укупан број повреда, већ се наводи “вишеструке тешке телесне повреде опасне по живот”, док су у изреци пресуде повреде које је задобила оштећена ближе прецизиране и детаљно наведене, а које су утврђене на основу обдукционог записника Медицинског факултета Универзитета у Београду Института за судску медицину број С-1158/21 од 10.12.2021. године, у коме су све повреде које је критичном приликом задобила оштећена, детаљно описане, а чија садржина и веродостојност нису ни у чему оспорени нити је на исти било примедби.

Поред тога, неосновано се изјављеном жалбом указује и на нејасноће које је вештак изнео на главном претресу, везано за врсту повреда, број убодина и погрешке у писаном налазу и мишљењу, будући да је правилно првостепени суд, ценио поднесак

вештака др Живковић Владимира од 17.12.2024. године достављен у циљу отклањања нејасноћа датих у усменом исказу вештака, а везано за број и локализацију повреда, при чему наведене корекције, као и техничке грешке у куцању, суштински ништа не мењају, будући да је у обдукционом записнику дат детаљан опис и број повреда које је оштећена задобила критичном приликом. Стога правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да је критичном приликом оштећену три - четири пута убо ножем, будући да је оваква одбрана окривљеног у потпуности оповргнута изведеним доказима током поступка, те супротна обдукционом записнику, судско-медицинском вештачењу и исказу вештака медицинске струке, из којих доказа произлази да су све убодине и секотине трупа и леве руке нанете вишестратним и то најмање седамнаестократним дејством шиља и сечива замахнутог механичког оруђа и то ножем дужине 25,5 цм и дужине сечива 17 цм, а да су повреде главе настале најмање петократним дејством и то ударцима песницом и шаком у предео лица, те да је од укупно 17 повреда које су нанете оштрицом и шиљком ножа, 6 било опасно по живот. Дакле, по налажењу овог суда, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног да је суд у изреци побијане пресуде прекорачио оптужни акт, будући да из чињеничног описа диспозитива оптужног акта, као и из изреке побијане пресуде, произлази да се ради о истим повредама које је оштећена критичном приликом задобила, при чему је повреде у погледу броја и врсте само прецизиране у складу са наведеним вештачењем.

С тим у вези, без утицаја на другачију одлуку суда су и жалбени наводи браниоца који указује да током поступка није утврђено да је окривљени око 03,00 часа више пута ударао оштећену песницама и шакама по глави и лицу, јер нема доказа који то потврђују, у ком смислу је изрека пресуде неразумљива, јер лишење живота не може трајати од 03,00 часова до 12,40 часова наредног дана.

Међутим, правило је првостепени суд ценећи све доказе појединачно и у међусобној повезаности једног са другим, нашао да је окривљени у време, на месту и начин ближе описан у изреци побијане пресуде извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом. Ово најпре, ако се имају у виду бројни материјални докази изведени током првостепеног поступка, које је правилно првостепени суд у свему прихватио и који нису оспорени нити доведени у сумњу у било који фази поступка, при чему из исказа сведока ДД произлази да је иста зачула ГГ запомагање око 03,00 часова, затим да је и окривљени у својој одбрани навео да је у једном моменту почео да удара оштећену песницама и шакама по глави, а да су затим легли да спавају и да је то било око 04,00- 05,00 часова ујутру, а када су се пробудили око 12,00 часова, да је избо ножем, док је седела на гарнитурџи, а што све произлази и из судско - медицинског вештачења у погледу повреда и механизма њиховог настанка, о којим чињеницама се првостепени суд детаљно изјашњавао у образложењу пресуде, те су жалбени наводи одбране да током поступка није утврђено тачно време лишења живота оштећене, оцењени као неосновани.

Жалбом браниоца окривљеног се надаље истиче да је током поступка погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање везано за питање урачунљивости и виности окривљеног, те постојања афекта, и врсте интензитета афекта, имајући у виду да је се, према допунском изјашњењу стручног саветника одбране, окривљени критичном приликом налазио у афекту гнева високог интензитета, што је могла да проузрокује оштећена увредом према окривљеном, те да суд није утврдио наведено у тренутку

лишења живота оштећене, већ се бавио више анализом претходних догађаја насиља и повређивања оштећене, при чему је суд пропустио да позове стручног саветника одбране и испита га на главном претресу, те је у овом делу чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно је првостепени суд ценећи субјективне елементе бића кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, утврдио да је окривљени критичном приликом поступао у стању смањене урачунљивости, али не битно, под утицајем 1,01 промила алкохола у крви, у које стање се сам довео, употребом алкохола, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, при чему је суд имао у виду и наводе одбране који су поновљени и у изјављеној жалби - да му је пре лишења живота оштећена изнела одређене увреде, наводећи да је рекла "јебаћу ти маму за ово што си ми урадио", о чему су се судски вештаци током поступка изјашњавали, те нашли да окривљени у конкретном случају није поступао у стању патолошког афекта.

Наиме, током поступка је утврђено да је окривљени критичном приликом био у стању емоција љутње, беса, љубоморе, акутне алкохолисаности и зависности од алкохола, што је утицало на његово психичко стање, али не битно, зато што је окривљени плански, организовано, циљано, вршио радње пре извршења кривичног дела и током самог извршења кривичног дела, али да се не ради о патолошком афекту на који се одбрана позива, будући да је патолошки афект изненадно стање емоција које кратко траје, при чему су вештаци имали у виду понашање окривљеног, пре и након предметног кривичног дела, налазећи да је управо супротно стању афекта окривљени предузимао радње које су биле сасвим смислене, које нису имале никакву особину патологије и психозе, нити отуђење од реалности, с обзиром да је окривљени најпре везао оштећену, ставио јој фластер на уста, припремао је да не може да виче, ставио фластер око ногу, да не може да побегне, скидао је и поцепао одећу, а затим је након убиства позвао сина и рекао "убио сам мајку" написао је опроштајно писмо и у писму навео "врати ... 500 евра", о чему се изјашњавао и психолог др Сања Рођенков Милинковић, наводећи да према окривљеном није предложена мера безбедности медицинског карактера, будући да је окривљени емоционално нестабилна личност која је под утицајем алкохола имала изостанак инхибиторне контроле и манифестовала агресиван (садистички образац интерперсоналне комуникације), а да особе са овим поремећајем личности нису неурачунљиве, те да се та агресија и показала у конкретном случају односно доминирала у понашању окривљеног, а која га је и водила у одлуци да изврши кривично дело за које је и оглашен кривим.

На основу свих изведених доказа, правилно је суд утврдио да је окривљени поступао у стању смањене урачунљивости, али не битно, под утицајем од 1,01 промила алкохола у крви, у које стање је сам себе довео употребом алкохола, што је утврђено из налаза и мишљења сталних судских вештака психијатра др Панић Миливоја и психолога др Сање Рођенков Милинковић од 17.02.2022. године и извештаја ВМА Центра за контролу тровања од 10.12.2021. године.

По налажењу Апелационог суда у Београду, о свим одлучним чињеницама дати су довољно уверљиви, аргументовани и јасни разлози у образложењу побијане пресуде на странама од 42. - 47. побијане пресуде, а везано за правну квалификацију кривичног

дела која се оспорава у жалби браниоца окривљеног, указивањем да се не ради о предметном кривичном делу, већ о кривичном делу убиство на мах из члана 115 КЗ, будући да је првостепени суд за свој закључак да је окривљени критичном приликом извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 10 КЗ поступајући са директним умишљајем, дао јасне и аргументоване разлоге, у свему прихватљиве за овај суд, који се супротним жалбеним наводима браниоца окривљеног, не доводе у сумњу.

Притом, одбрана је заједно са стручним саветником одбране Милутином Ненадовићем на главном претресу пред првостепеним судом дана 02.12.2024. године постављала питања судским вештацима психијатру др Миливоју Панићу и психологу др Сањи Рођенков Милинковић, везано са психијатријско - психолошко вештачење окривљеног, које исказе дате на главном претресу је правилно првостепени суд прихватио, налазећи да су исти дати у свему у складу са правилима науке и струке, као и из разлога што након разјашњења одређених спорних питања које је одбрана имала у односу на вештачења и саслушања вештака на главном претресу нико од учесника у поступку није имао посебних образложених, аргументованих и основаних примедби на наведена вештачења, а која би била од утицаја на другачији закључак суда у конкретном случају, при чему је правилно првостепени суд одбио предлог одбране за новим психијатријским вештачењем окривљеног, правилно налазећи да је чињенично стање ближе описано у изреци пресуде у довољној мери разјашњено и дајући за своју одлуку јасне и аргументоване разлоге у образложењу пресуде, у свему прихватљиве и за овај суд.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је окривљеног огласио кривим за кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 10 КЗ које је окривљени извршио поступајући са директним умишљајем, као обликом кривице, свестан свог дела, хтео његово извршење и свестан да је његово дело забрањено, поступајући у стању смањене урачунљивости, али не битно, о чему је суд дао јасне и аргументоване разлоге на странама 47. и 48. образложења побијане пресуде, са посебним освртом на утврђење квалификаторне околности која се везује за пасивни субјект- претходно злостављање члана породице, уз детаљно дате разлоге на странама 44. и 45. образложења пресуде, које у свему као правилне, прихвата и овај суд.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, која је изречена окривљеном, у смислу одредбе члана 54 КЗ, поводом изјављених жалби јавног тужиоца и браниоца окривљеног, правилно је првостепени суд нашао да је олакшавајућа околност на страни окривљеног његова ранија неосуђиваност, док отежавајуће околности на његовој страни није нашао, па је имајући у виду степен кривице окривљеног, чињеницу да је поступао у стању смањене урачунљивости, али не битно, тежину извршеног кривичног дела, личност окривљеног као извршиоца, јачину угрожавања заштићеног добра, те имајући у виду објекат кривично-правне заштите, то је правилно првостепени суд окривљеног за кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 10 КЗ, за које првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 20 година и одредио да му се у изречену казну на основу одредбе члана 63 КЗ урачуна време које је провео у притвору почев од 09.12.2021. године па надаље, налазећи да ће се наведеном казном затвора, у довољној мери утицати на окривљеног да не врши иста или слична кривична дела, чиме ће се постићи сврха

кажњавања из члана 4 и 42 КЗ.

Жалбом браниоца окривљеног се указује да суд није ценио у довољној мери олакшавајуће околности на страни окривљеног и то признање да је лишио живота оштећену, коректно држање пред судом, да је изразио искрено кајање и жаљење, лоше здравствено стање, да је инкриминисане радње предузео услед зависности од алкохола, тешко имовно стање окривљеног и допринос оштећене, те да је у односу на тежу последицу био потпуно неурачунљив, по мишљењу стручног саветника одбране.

Жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду се указује да суд није у довољној мери ценио побуде из којих је окривљени извршио предметно кривично дело и то љубоморе, након вишечасовног понижавања покојне и суровог иживљавања над њом, јачину повреде заштићеног добра, односно да је оглашен кривим због најтежег кривичног дела прописаног кривичним законодавством, околности под којима је дело учињено, будући да је пре лишења живота оштећену злостављао, ранији живот окривљеног, као и држање након извршеног кривичног дела, због чега наведена казна није адекватна учињеном кривичном делу.

Међутим по оцени овог суда, насупрот овако изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног, првостепени суд је дао адекватан значај свим околностима на страни окривљеног, те је правилно нашао да је наведена казна затвора адекватна учињеном кривичном делу и личности окривљеног као учиниоца, те је правилно нашао да ће се наведеном казном затвора у довољној мери утицати на окривљеног да не врши иста или слична кривична дела, те утицати на потенцијалне учиниоце других кривичних дела, при чему ће се наведеном казном затвора постићи сврха изрицања кривичних санкција предвиђена чланом 4 КЗ и сврха кажњавања предвиђена чланом 42 КЗ, због чега су супротни жалбени наводи у којима се не наводе неке чињенице и околности које првостепени суд није ценио, а које би биле од утицаја на другачију одлуку суда о казни, оцењени као неосновани.

Овај суд је имао у виду и остале жалбене наводе браниоца окривљеног, у којима се износи сопствена оцена изведених доказа, другачија од оне која је дата у образложењу пресуде, али је нашао да је чињенично стање у овој кривично-правној ставри у потпуности и правилно утврђено, а донета пресуда у свему на закону заснована.

Сходно напред изнетом, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић